

تذکر و هشدار نهضت آزادی ایران به جریانهای افراطی و ارائه نظرات خود

بسمه تعالی

در یک جامعه انقلاب زده - و نه انقلابی - هیچ حرکت و اقدامی سازمان یافته و هماهنگ سر نمی‌زند. انقلاب را با آشوب و آنارشیزم، آزادی را با بی‌نظمی و لاقیدی، انتقاد و تذکر را با دعوا و جنجال و بالاخره تظاهرات سیاسی را با لشگرکشی و مانور نظامی اشتباه می‌کنند.

مردمی که سالها تجربیات انقلابی مسلحانه را پشت سر گذاشته از این کوره آدم‌سازی آبدیده بیرون آمده‌اند و با تولدی نوین به تاریخ آزاد خود قدم می‌گذارند، هرگز موضعگیریها را درهم نمی‌آمیزند، دوست و دشمن، بیگانه و خودی، انقلابی و فرصت‌طلب، برادر و منافق و بالاخره میدان همکاری و صحنه نبرد را از یکدیگر باز می‌شناسند.

انقلاب آزادیبخش ایران، ما را در مرحله نخست از اسارت استبداد و بندهای استعمار رها ساخت و صفحه نوینی در تاریخ این مردم همیشه مبارز گشود، اما مراحل سازندگی انقلابی و خودسازی بنیادی را فاقد بود. تنها سلاح ما، در این نبرد نابرابر در رویارویی با بزرگترین طاغوت زمان و قدرت امپریالیستی جهان، ایمان، و طریق حرکت: نمایشهای شکوهمند و خدائی همبستگی، و در مرحله اوج جنبش، به گفته امام، وحدت کلمه بود. اما پس از پیروزی سریع و غافلگیر کننده ۲۱ و ۲۲ بهمن ماه ۱۳۵۷ که برای انقلابیون غافلگیری بیشتری در بر داشت تا برای دشمن توطئه‌گر و افتادن سلاحهای دشمن به دست مردم، مردمی که چندان آمادگی به دست گرفتن سلاحهای دشمن را نداشتند، گوئی آن ایمان و وحدت کلمه یکباره جای خود را به یوزی و ژ ۳ و امیک داد و اختلافات گروهی و فرقه‌ای و ایدئولوژیک و حسابهای شخصی و خانوادگی و کینه‌های تعصب‌آلود و مغرضانه جاهلی به بدترین شکل خود بروز کرد. احساس مسؤولیت به خودمحوربینی، احساس برادری به بیگانه‌نگری و احساس تحمل و تسامح و گذشت به انتقام‌کشی و کینه‌توزی مبدل گردید. فرصت‌طلبان که در تمام دوران مبارزات مردم و روزهای حماسه‌آفرین شهادتها یا خریده و یا به سکوت کشانیده شده بودند، یکباره سر بلند کرده خود را سهامدار و میراث‌خوار انقلاب و انقلابیون دانستند و با روزنامه‌ای یا تریبونی یا هر وسیله دیگری به مطرح ساختن خود و غرض خاص خویش پرداختند. در این میان کار مجموعه رهبری و هیأت اجرائی، به جای ساختن و ترمیم خرابیها، و دادن افکار انقلابی و سازنده، رسیدن به این درگیریها، خنثی کردن توطئه‌ها، رفع اختلافات، جوابگوئی به توقعات و مشغول شدن به حوادث ساختگی و جلوگیری شد.

در این میان نقش گروههای سیاسی با سابقه کار انقلابی و مسلحانه و داشتن تجربیاتی پربار از گذشته، بسیار شگفت‌انگیز و تأسف بار و ناامیدکننده است. انتظار می‌رفت که این گروهها، چه آنان که با

بینشی توحیدی و الهی به مبارزه قهرآمیز دست زده‌اند و چه گروههایی با افکار ماتریالیستی، همگی با تقوایی سیاسی و صبری انقلابی و قدرت تحملی برادرانه، برای دیگر مردم که تجربیات مسلحانه و انقلابی ندارند، نمونه‌ی متعالی و کاملی از رفتار و گفتار مردمی رشد یافته و متکامل گردند، اما با کمال تأسف دیدیم که همه آنان بدون استثناء به تسویه حسابهای گروهی و تصفیه‌های شخصی پرداختند و آنچه کمتر مطمح نظر است، خدا و مردم و خالق و خلق می‌باشد. و گروههای دیگری که به تقلید از سازمانهای ریشه‌دار قبلی از هر دو یا هر سه سو (اسلامی، مارکسیستی، ملی) هر روز مانند قارچ روئیدند و تعدادشان مانند روزنامه‌ها و مجلاتشان از یکصد هم تجاوز کرد، در تمام این خصلتها و درگیریها، از سابقین پیروی کردند و خود را در یک اردوی در حال جنگ و انتقامکشی قرار دادند، و آنان که حاضر به کار گروهی نشدند بطور فردی و امت واحده به همین اعمال روی آوردند و به نام انقلاب به کارهای ضدانقلابی دست یازیدند و به نام اسلام به ریشه‌کن کردن اسلام کمر بستند.

از آغاز پیروزی نظامی یا سیاسی مردم، سلسله حوادثی بطور زنجیری به وقوع پیوست که صرفاً خط فوق‌الذکر را می‌پیمود و هنوز هم در همین خط ادامه دارد. از میتینگهای داخل و خارج دانشگاه گرفته تا مراسم و سالگردهای مختلف و فجایع سنندج و گنبد و نقده و خرمشهر و کارهای غیرمسئولانه افراد و گروهها و آدم‌ربائیها و ترور شخصیتها و حمله‌ها و برخی گرفت و گیرهای نسنجیده و آتش‌زدن کتابخانه‌ها و پاره کردن اعلامیه‌ها و حادثه فرودگاه برای رفتن به لیبی و واقعه اخیر فرودگاه و گروگان‌گیری مسافران خارجی و داخلی و حمله به تظاهرات و انتشار بازجوییهای متهمی که هنوز تکلیف او از طرف دادگاه معین نشده و برخی سخنان منافقانه تفرقه‌افکن فرصت‌طلبان از فراز منبر مقدس و اقدامات ناپخته و بیجای کسب اطلاعات امنیتی از یک دشمن فرصت‌طلب مانند شوروی و انواع کارهای آشوبگرانه دگم و به هم زدن اجتماعها و تظاهرات و راهپیمائیها و اعتراضها و ترور افکار و عقاید برخی از مسؤولین همه و همه در جهت ضربه زدن به انقلاب و جمهوری اسلامی ایران صورت گرفته، آگاهانه یا ناخودآگاه آلت دست و وسیله اجرای خواستها و اغراض دشمن مترصد فرصت قرار گرفته‌اند و ادامه این خط رسیدن به فاشیسم و آنارشسیسم تمام عیاری خواهد بود.

به هر حال ما از ابتدا نتوانستیم در برابر این اقدامات و بیراهه‌رفتنها یا توطئه‌ها و تحریکها بی‌تفاوت بمانیم و با تمام همت خود صادقانه و فی‌سبیل‌الله تلاش کردیم که با رقیبان و برادران مذاکره کرده موقعیت را برای آنان تشریح کنیم و از آنان بخواهیم که موضع خود را در برابر مردم و انقلاب اسلامی تصحیح و تعدیل کنند و اکنون با احساس مسئولیت در برابر خدا و خلق و برای دادن تذکر و هشدار به برادران نظر خود را درباره حوادث اخیر، به صراحت اعلام می‌کنیم:

- ۱- هر نوع گرفت و گیرها و به زندان انداختنهای خودسرانه از طرف افراد غیرمسئول بدون داشتن اجازه مقامات ذیصلاح را محکوم می‌کنیم و خواستار جدی متوقف شدن آن هستیم.
- ۲- هرگونه آدم‌ربائی و ترور افراد تلاشی است مذبحانه و حرکتی است ناشی از ضعف و بی‌نظمی شدید که ادامه آن بردن عرض خویش و دادن زحمت به مسئولین فکری و عملی است.
- ۳- ترور افکار و مسخ گفته‌ها و ایجاد محیط ارعاب و عدم امنیت و آزادی، ضربه‌ایست که به انقلاب مقدس ما و آموزشهای انسانی و متعالی اسلام وارد می‌آید. مقامات محترم فکری و اجرائی و رهبران

دلها و دستها باید در گفته‌ها و عکس‌العمل‌های خود دقت بیشتری به خرج دهند.

۴- باتوجه به رهنمودهای پیوسته امام خمینی مبنی بر حفظ آرامش و جلوگیری از تشنج از یک طرف و توصیه‌های اکید معظم‌له در مورد برخورد سالم و درست و آرام با مخالفین، به راه انداختن تظاهرات و دموکراسیونها برای هر کار خصوصی و کم‌اهمیتی در شرایط حاضر، انحراف مسیر انقلاب و مشغول کردن افراد و اندیشه‌ها و اذهان به مسائل جنبی و فرعی است، ولی حمله کردن به تجمع‌ها و تظاهرات راهپیمائیها و تحصنها، در منطق هر انسان و مکتبی، بخصوص مکتب والای اسلام سخت محکوم است و عملی فاشیستی و آنارشویستی به حساب می‌آید و تعصب و جمود را جان‌نشین حرکت انقلابی می‌سازد.

۵- هر نوع عمل خودخواهانه و غیرمسئولانه و تبعیض و اعمال زور و فشار نظیر حادثه فرودگاه محکوم است و تقبیح می‌شود و ما از مسئولان امور و مجریان می‌خواهیم که برای جلوگیری از تکرار اینگونه اعمال و حفظ آبروی جمهوری اسلامی در جهان با جدیت و قاطعیت و بدون هیچ ملاحظه‌ای اقدام کنند.

۶- ما ضمن محکوم کردن شدید حمله عده‌ای افراد غیرمسئول به تظاهرات و تحصن خانواده‌ها و طرفداران سازمان مجاهدین و درخواست تعقیب آنان از سوی مقامات مسئول، به مجاهدین و خانواده‌های محترم آنان سخت اعتراض داشته، به عنوان یک مسلمان متعهد از آنان می‌خواهیم که از فرقه‌گراییها و استکبار و خودبینی که برخلاف تعلیمات والای اسلام است دست برداشته با مقامات قضائی و دادرسی انقلاب صمیمانه همکاری کنند. پافشاری بر روی موضوع شکنجه و حتی اثبات احتمالی آن کمکی به روشن شدن اصل مسأله نمی‌کند و با فرستادن نماینده‌ای رسمی به دادگاه و ادار کردن آقای سعادت‌بی به شکستن اعتصاب غذا، حقیقت را برای مردم حقیقت‌طلب و سرگردان ایران روشن سازند تا خطاکار و یا بیگناه شناخته شود و بیش از این نیروهای ارزنده انقلابی توده‌ای به جای سازندگی و یکپارچگی دچار تخریب و اختلاف و پراکندگی نگردند. فوت سعادت‌بی بر اثر اعتصاب غذا مسئولیت شما را در برابر خدا و خلق قهرمان ایران بیشتر می‌کند.

۷- از مقامات دولتی و مسئول و مجریان جداً خواستاریم که در همه مسائل، آگاهانه، قاطع، با احساس مسئولیت در برابر خدا و خلق، وظیفه خود را انجام دهند و دیگر به عذرهایی مانند دخالت نداشتن، اطلاع پیدا نکردن و دیر جنبیدن و امثال اینها متعذر نگردند که این عذرها در برابر مردم که دولت را مکلف و مسئول به رفق و فتق امور می‌شناسند پذیرفته نیست.

اگرچه دولت خود را انقلابی به معنی تخریب و بگیر و ببند نمی‌داند ولی چه خواهد چه نخواهد مسئول حفاظت از اجتماعات و بیان و گفتار هست و ازسوی دیگر برای حفاظت از انقلاب و جمهوری اسلامی نمی‌توان نظاره‌گر خلق هر روزه گروهها و اجتماعات و مطبوعاتی بی‌هیچ ضوابط و معیاری باشد. ما از دولت می‌خواهیم که با یک اقدام انقلابی قاطع از تشکیل و ایجاد گروههای آشوب‌طلب و بی‌ضابطه و انتشار جرایمی که هیچ معیار و مسئولیتی نمی‌شناسند جلوگیری و از اجتماعات و تشکیلات و جرایم و مطبوعاتی که در ضابطه و معیار تعیین شده درمی‌آید، حفاظت کند. هر اندازه که دولت و مسئولین خود را بیشتر کنار بکشند راه برای افراد غیرمسئول و فرصت‌طلب و احیاناً اعمال

توطئه‌های دشمن بازتر می‌گردد.

امیدواریم همهٔ افراد و گروه‌ها و مسئولین بیش از پیش به وظایف خطیر خود در برابر خدا و اسلام واقف گشته با تقوا و ایمان تحت رهبری روشنبینانه و داهیانهٔ زعیم عالیقدر امام خمینی راه مستقیم کمال انسانی را در جهت پروردگار در پیش گرفته ادامه دهند و از هر انحراف و بیراهه رفتنی در این موقعیت حساس و تعیین‌کننده بپرهیزند.

نهضت آزادی ایران

۱۴/تیر/۱۳۵۸